

РЕШЕНИЕ

№ 7635

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8237** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 2440 от 01.07.2022 г., постановено по НАХД 8689/2021 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 21-4332-005193/23.03.2021 г., издадено от Началник сектор в ОПП-СДВР, с което на И. Д. Т. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за извършено административно нарушение по чл.23, ал.1 Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Т., който с касационна жалба, подадена в срок, обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени оспореното постановление. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител. От същия е постъпила писмена молба, в която той взема отношение по съществува на правния спор, моли за уважаване на касационната жалба, както и за присъждане на разноски.

Ответникът по касация - Началник сектор в ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и

обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

Установено е по делото, че на 27.02.2021 г., около 08.40 ч в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]касаторът е управлявал лек автомобил „Ф. П.“ с рег.№ СО 3947 СМ. Последният се е движил в дясната от двете пътни ленти в неговата посока за движение, като на кръстовището на [улица]и [улица]поради неспазване на достатъчно дистанция спрямо автомобила пред него „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] , спрял зад товарен автомобил на червен сигнал на светофарната уредба, е ударил в задната част л.а. „БМВ“, като на същия са били причинени имуществени вреди - спукана задна броня.

На мястото на произшествието екип в състав служители в ОПП към СДВР е установил нарушението, като са съставили Протокол за ПТП, скица на ПТП, изискали са декларации от водачите на двата автомобила и са съставили АУАН № 370645/27.02.2021 г. срещу касационния жалбоподател за извършено нарушение по чл.23, ал.1 ЗДвП. По време на съставяне на АУАН и останалите документи за настъпилото ПТП касаторът е заявил, че е видял във Ф., че предната вечер е имало друго ПТП на същото място с разлято масло на пътното платно, което е станало причината за ПТП. Служителите на ОПП-СДВР са направили оглед на пътното платно, като са установили, че в действителност в близост преди мястото на ПТП имало части от МПС, които са на тротоара, а пътното платно е изчистено.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното пред районния съд НП № 21-4332-005193/23.03.2021 г. от Началник сектор в ОПП-СДВР, с което при идентично описание на административното нарушение на И. Т. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв.

За да потвърди обжалваното пред него постановление, Софийският районен съд е приел извършеното нарушение и вината на наказаното лице за напълно доказани, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения правила на ЗАНН.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС по компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

Доказателствата по делото са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касационният жалбоподател е извършил вмененото му във вина административно нарушение. Не са налице претендираните от касатора разминавания във фактическата обстановка по случая, в степен, която да е дотам съществена, че да предизвика отмяна на издадения административнонаказателен акт. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата.

Правилно Съдът е кредитирал събраните по делото свидетелски показания. По делото са разпитани актосъставителят и свидетел-очевидец на произшествието, като районният съд е обосновал извода си защо кредитира показанията на свидетелите,

залегнали в основата на решението.

Констатираното нарушение е подведено под санкционната норма на чл.179, ал.2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изчерпателно посочените в ал.1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие. В разпоредбата на чл.23, ал.1 ЗДвП е въведено задължение за водача на ППС да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удяране в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Дистанцията между управлявания от касатора автомобил и този пред него не е била от естество да позволи избягване на инцидент при движението. Това е безспорно установено посредством настъпилия в случая резултат, изразяващ се в удар на движещия се отпред лек автомобил. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

От процесуалното развитие на делото се налага изводът, че жалбоподателят не се е справил с лежащата върху него доказателствена тежест. При разпределение на същата между страните решаващо е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила. Относно фактите, обуславящи тази последица, съответната страна носи доказателствената тежест. Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в процеса налагат Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от Съда. При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението за Съда да реши делото по същество, като потвърди, измени или отмени НП, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление. Точно такъв е настоящият случай.

Правилно Съдът е определил спорния момент по делото: каква е причината за неспиране на автомобила, управляван от касационния жалбоподател, за да се стигне до описаното ПТП. Съдът не е кредитирал тезата на последния, че на местопроизшествието е имало разлято голямо количество масло от настъпило в предходния ден ПТП. Районният съд е анализирал приложените по делото снимки, направени на процесната част от пътното платно, като е достигнал до правилния извод, че ПТП е настъпило след посочения компрометиран пътен участък. Това е така, защото от показанията на св.Б. (водач на ударения автомобил), от тези на св.З., както и от преглед на приложения снимков материал, е станало ясно, че местопроизшествието се намира след мястото на предходното ПТП.

Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е

потвърдил, Съдът е постановил правилен съдебен акт. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяна на съдебния акт, който следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2440 от 01.07.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8698/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.